ब्रह्मघातिन् *m. dass.*; *f.* **°तिनी** eine Frau am zweiten Tage der Reinigung.
ब्रह्मघ्न *m.* = *vor. m.*
ब्रह्मचर्य *n.* heiliges Studium (*die Lebensstufe des Brahmanenschülers*), Enthaltsamkeit, Keuschheit.
ब्रह्मचर्यवन्त् das heilige Studium betreibend (*s. vor.*), Keuschheit übend.
ब्रह्मचर्याश्रम *m.* der Stand des Brahmanenschülers.
ब्रह्मचारिन् = **ब्रह्मचर्यवन्त्**; *m.* Brahmanenschüler.
1. **ब्रह्मजन्मन्** *n.* Wiedergeburt durch heiliges Wissen.
2. **ब्रह्मजन्मन्** von Brahman stammend.
ब्रह्मजाया *f.* Brahmanenweib.
ब्रह्मजुष्ट durch Andacht erfreut.
ब्रह्मजूत durch Andacht erregt.
ब्रह्मज्ञ das heilige Wissen kennend.
ब्रह्मज्ञान *n.* die Kenntnis des heiligen Wissens.
ब्रह्मज्य Brahmanen plagend.
ब्रह्मज्य *n.* das Plagen der Brahmanen.
ब्रह्मणस्पति *m.* = **बृहस्पति**.
ब्रह्मणस्पत्नी *f.* die Gattin des Brahmanpriesters.
ब्रह्मण्, *Partic.* **ब्रह्मण्वन्त्** betend, fromm.
ब्रह्मण्य fromm *o.* brahmanenfreundlich.
ब्रह्मण्यता *f.* Freundlichkeit gegen Brahmanen.
ब्रह्मण्वत् *Adv.* wie ein Brahmane.
ब्रह्मण्वन्त् *u.* **ब्रह्मण्वन्त्** andachtsvoll.
ब्रह्मता *f. Abstr. zu* **ब्रह्मन्** *n.* (der unpersönliche höchste Gott).
ब्रह्मत्व *n. dass.*; Oberpriesteramt, Brahmanentum.
ब्रह्मद das heilige Wissen überliefernd.
ब्रह्मदण्ड *n.* Brahman's Stab (*mythische Waffe*); des Brahmanen Strafe *d. i.* der Fluch.
ब्रह्मदत्त von Brahman gegeben; *Mannsn.*
ब्रह्मदातर् = **ब्रह्मद**.
ब्रह्मदान *n.* das Mitteilen des heiligen Wissens.
ब्रह्मदेय *mit* **विधि** *m.* die brahmanische Form der Eheschliefsung; *f.* **आ** nach derselben verheiratet werdend. *n.* = **ब्रह्मदान**.
ब्रह्मद्विष् die Frömmigkeit *o.* die Brahmanen hassend.
ब्रह्मद्वेष *m.* Gottlosigkeit.
1. **ब्रह्मन्** *n.* Andacht, Frömmigkeit, heiliges Leben, Keuschheit; heiliger Spruch (*bes. die Silbe Om*), der Veda; Gebet, Lied; heilige Weisheit, der heilige Stand, die Priester- *o.* Brahmanenkaste; das heilige Wesen, der unpersönliche höchste Gott, das Brahman *o.* das Absolute.
2. **ब्रह्मन्** *m.* ein Frommer, Beter, Priester, Brahmane; Hauptpriester; der oberste Gott, der Schöpfer der Welt.
ब्रह्मनिष्ठ ganz an das Brahman hingegeben.
ब्रह्मपथ *m.* der Weg zu(m) Brahman.
ब्रह्मपुत्र *m.* Sohn eines Brahmanen *o.* des Gottes Brahman.
ब्रह्मपुर *n.* Brahman's Stadt (*auch* **ई** *f.*); *N. einer Stadt, Bein. der Stadt Benares.*
ब्रह्मपुराण *n. T. eines Purâṇa.*
ब्रह्मप्रिय *u.* **°प्री** Andacht liebend.
ब्रह्मभवन *n.* Brahman's Wohnung.
ब्रह्मभाग *m.* Brahman- *o.* Priesterteil.
ब्रह्मभाव *m.* das Eingehen in das Brahman.
ब्रह्मभुवन *n.* Brahman's Welt.
ब्रह्मभूत in das Brahman eingegangen; *n.* das Eingegangensein in das B. (*auch* **°भूय** *n.*).
ब्रह्मभूयस् = *vor. Adj.*; *n.* = *vor. n.*
ब्रह्ममय, *f.* **ई** aus dem Brahman bestehend.
ब्रह्ममीमांसा *f.* die Erörterung des Brahman, der Vedânta (*ph.*).
ब्रह्मयज्ञ *m.* Andachtsopfer, heiliges Studium.
ब्रह्मयाग *m. dass.*
ब्रह्मयुज् gebetgeschirrt *o.* -beflügelt.
ब्रह्मयोग *m.* Andachtsübung.
ब्रह्मयोनि *f.* die Stätte des Brahman; *Adj.* im B. seine Stätte habend.
ब्रह्मरक्षस् *n.*, **°राक्षस** *m.* Art böser Dämonen.
ब्रह्मराजन्य *m. Du.* ein Brahmane und ein Fürst.
ब्रह्मरात *m. Mannsn.* (*eig.* von Brahman gegeben).